

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1389/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Куљак, адвокат из ..., против туженог ДОО „ББ“ ..., чији је пуномоћник Александар Бељан, адвокат из ..., ради исплате разлике у заради, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 888/18 од 18.01.2019. године, у седници већа одржаној 18.09.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 888/18 од 18.01.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 888/18 од 18.01.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2399/17 од 13.12.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се тужени обавезе да јој на име разлике неосновано умањених и неисплаћених зарада исплати наведене месечне износе за период од маја 2013. године до децембра 2014. године, са законском затезном каматом почев од првог у наредном месецу до коначне исплате. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезан тужени да јој на име накнаде штете због неискоришћеног годишњег одмора за 2014. годину, исплати износ од 9.453,36 динара, са законском затезном каматом почев од 01.02.2015. године до исплате, док је део захтева за накнаду штете преко досуђеног до траженог износа од 14.000,00 динара, као и захтев за исплату законске затезне камате почев од 31.12.2014. године до 01.02.2015. године одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 888/18 од 18.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе и због битне повреде одредаба парничног поступка.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлука суда о основаности захтева тужиље за исплату разлике у заради за утужени период је у складу са правним схватањима израженим кроз судске одлуке у споровима са истим правним питањем као у овој парници, па нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, да се о ревизији тужиље одлучује као о изузетно дозвољеној.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору ради исплате разлике у заради, поднета је 25.08.2015. године, а вредност предмета спора која се ревизијом побија је 191.625,25 динара.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, у парницама из радних односа ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових спорова, примењује се општи режим о допуштености ревизије, према вредности предмета спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживања у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају ради о спору из радног односа, који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић